

er af meget vidtrækkende Betydning, og det ikke blot af Hensyn til Beløbene, men ogsaa ganske særlig af Hensyn til den Indflydelse, som denne Sag har paa vort lille Samfundsliv, jeg kan gerne sige i alle mulige Retninger og ikke mindst paa Landbruget. Dens Forhold til Landbruget er af saa vidtrækkende Betydning, at jeg ikke kan tænke mig nogen vigtigere Sag end denne i økonomisk Henseende.

At der er stærk Trang til en Reform paa det Omraade, det haaber jeg ogsaa, at de allerfleste af os kunne være enige i. Der vil jeg gerne have Lov til at nævne 3 Retninger, 3 Grunde for den Trang. For det første den gamle Toldlov, vi have, og alle de Urimeligheder, som den paa Grund af dens Alder indeholder; for det andet Forbrugsbeskatningen i det hele taget, og for det tredje Beskyttelsen. — Det blev i 1797, da Forordningen af 1ste Februar 1797 blev til, altsaa nu for et Aarhundrede siden, forudsat, at en Toldtarif jævnlige skal revideres, trænger til Revision. I 1838 blev det udtrykkeligt bestemt ved Lov ved Forordningen af 1838, at Toldtariffen skulde revideres hvert tredje Aar. Og ser man hen til Udlandet, er det en bekendt Sag for os allesammen, at der reviderer man sin Toldlov meget hyppigt, hvert 5te Aar, hvert 3dje Aar, ja, i adskillige Lande endogsaa hvert Aar, idet man sætter Revisionen af Toldloven i Forbindelse med den aarlige Behandling af Finansbudgettet. Men her hos os have vi en Toldlov, som er 34 Aar, den ældste Toldlov i hele Verden, og som derfor paa Grund af dens Alder indeholder en Mængde Urimeligheder; jeg haaber, at der ikke er et eneste Medlem af dette høje Ting, der vil nægte, at dette er Tilfældet. Det er ikke blot den Urimelighed, at vi nu 22 Aar efter, at det gamle Møntsystem er afskaffet, fremdeles regne i Rigsdaler, Mark og Skilling ved hele Toldbehandlingen, men ganske særlig de Urimeligheder, som flyde af de forandrede Prisforhold, de forandrede Kommunikationsforhold og de forandrede Produktionsforhold, som ere saa kolossale paa mange Omraader, at de have tilvejebragt en Masse Urimeligheder. Det er noget, som jeg ikke behøver at dvæle videre ved, for jeg antager, at alle i denne Sal ville erkende, at saaledes forholder det sig.

I 1871, det Aar, da man gjorde det første Forsøg paa at reformere paa dette Omraade, blev det erkendt fra alle Sider, at Forbrugsbeskatningen som saadan i Grunden er uretfærdig, idet den vil falde

uforholdsmæssigt tungt paa den store Befolkning. Og det blev navnlig gjort gældende fra alle Sider i Folketingsudvalget, jeg henviser ærede Medlemmer til Toldkommissionens Betænkning Side XXIV., hvor der er fremsat en Udtalelse fra hele det daværende Folketingsudvalg, altsaa baade fra Højre og Venstre, der gaar ud paa at erkende, at jo stærkere Stigningen er, des mere er det nødvendigt at faa en Forandring i Forbrugsbeskatningen. Stigningen er jo overordentlig stor siden den Tid. Erkendte man det i 1871, og var det nødvendigt i 1871, maa Nødvendigheden være mange Fold større nu i 1897, da Stigningen siden den Tid og indtil nu er saa overordentlig stor.

Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at da Forordningen af 1ste Februar 1797 blev til, forlod man i meget væsentlig Grad eller i Hovedsagen, kan jeg gerne sige, det stærke Beskyttelsessystem, man var inde paa i forrige Aarhundrede, og gik i frihandelsvenlig Retning. Man fastsatte den Gang en Række Beskyttelsessatser, som svarede til omtrent 10 pCt. af Varenes Værdi. Den samme Tanke er bleven ved at holde sig og er bleven ved at gøre sig gældende, ogsaa i Toldloven af 4de Juli 1863, den Toldlov, der nu er gældende. Ogsaa den Gang var det en almindelig Forudsætning, at en Beskyttelsestold af omtrent 10 pCt. kunde være passende. Adskillige Satser gik man højere med, med andre gik man lavere ned, men i Gennemsnit ansaas 10 pCt. for passende. Men nu er jo dette Forhold ved Prisleddet og ved de Forandringer, som jeg allerede har nævnt, blevet anderledes, saaledes at man naar op til forbausende Beskyttelsesbeløb, man naar op til 50, 60, 70, 100 pCt., ja endogsaa flere Hundrede pCt., vi have enkelte Satser, hvor Beskyttelsen udgør over 300 pCt. Jeg haaber, at man vil erkende, enten man saa er beskyttelsesvenlig eller ikke, at sligt er en meningsløs Ting, og at man i høj Grad trænger til en Revision paa dette Omraade. Jeg skal ikke, i alt Fald ikke for Tiden, komme videre ind paa at tale om selve Hovedspørgsmaalet: Beskyttelse. Jeg anser det for temmelig overflødig at docere, hvad jeg vil kalde Børnelærdom, her i dette høje Ting, og jeg gør heller ikke Regning paa, at jeg skulde kunne omvende noget Medlem fra anden Side til min Anskuelse i saa Henseende, men jeg vil ikke tilbageholde den Bemærkning, at er Forbrugsbeskatningen uretfærdig i det hele taget, er der dog det Gode ved Forbrugsbeskatningen,